



Sygn. akt IV KK 373/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Dariusz Świecki

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **M. D.**

skazanego z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 11 § 1
k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 27 listopada 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 28 lutego 2012r.

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w R.

z dnia 5 października 2011r.

1/ uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w R.,

2/ kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. D. stanął pod zarzutem tego, że:

I - w dniu 30 października 2010r. w R. posiadał wbrew przepisom ustawy dwa woreczki strunowe wraz z zawartością środków odurzających w postaci marihuany o wadze 0,059g oraz 0,027 co stanowi łącznie 0,086g,

tj. popełnienia czynu z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

II – w dni 30 października 2010r. w R. działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami usiłował dokonać kradzieży znaku informującego, który miał wartość 300 zł. stanowiącego własność Zespołu Szkół Spożywczych w R., lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z powodu zatrzymania

tj. popełnienia czynu z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k.

Sąd Rejonowy w R. wyrokiem z dnia 5 października 2011r. uznał oskarżonego za winnego obu zarzuconych mu czynów i przyjmując, że drugi z nich stanowi wykroczenie z art. 11§1k.w. w zw. z art 119§1 k.w. skazał oskarżonego na grzywnę w kwocie 300 zł., natomiast postępowanie o pierwszy z zarzuconych czynów jako stanowiący wypadek mniejszej wagi z art. 62 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, warunkowo umorzył.

Wyrok powyższy zaskarżony został apelacją prokuratora w części dotyczącej wymiaru kary za czyn zarzucony w pkt I, w której zarzucono:

– obrazę prawa materialnego tj. art. 66§1 k.k. polegającą na warunkowym umorzeniu postępowania wobec oskarżonego, który był już karany za przestępstwo umyślne.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary 4 miesięcy ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy w R. po rozpoznaniu apelacji wyrokiem z dnia 28 lutego 2012r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania karnego wobec M. D. i uznając go winnym popełnienia pierwszego z zarzuconych mu czynów skazał go na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Kasację od tego orzeczenia, na korzyść skazanego, wywiódł Prokurator Generalny. W skardze podniesiono zarzut rażącego i mającego wpływ na treść

wyroku naruszenia przepisów procesowych, a mianowicie art. 454§1 k.p.k. polegający na zmianie wyroku sądu I instancji poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i skazaniu oskarżonego za ten czyn na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, wbrew zakazowi określonymu w powyższym przepisie.

Podnosząc powyższe Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku i o przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, tak jak wymaga tego art. 535§5 k.p.k.

Nie ulega wątpliwości, że Sąd Odwoławczy rozpoznając niniejszą sprawę dokonał zmiany zaskarżonego wyroku wbrew jednoznaczному zakazowi wyrażonemu w art. 454§1 k.p.k. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu – formułującego jedną z reguł *ne peius* – sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, co do którego w pierwszej instancji warunkowo umorzono postępowanie. Taka sytuacja zaś niewątpliwie miała miejsce w niniejszej sprawie.

Bezsprzecznie uchybienie Sądu Okręgowego miało też charakter rażącego naruszenia prawa o bezdyskusyjnym wpływie na treść zapadłego w sprawie wyroku.

W tej sytuacji, zarzut podniesiony w kasacji ocenić należy jako oczywiście zasadny, a skutkiem jego uwzględnienia musiało być uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążono Skarb Państwa.